

AMAZON SHAKE

Amazon Shake

ročník 2016/2017

4. číslo

Zájezd do jižní Anglie

Ve dnech 20. 5.–26. 5. se konal zájezd do jižní Anglie s žáky z prvního a druhého ročníku pod dohledem paní profesorky Hajžmanové a paní profesorky Aubrechtové. Zájezd umožnila cestovní kancelář Pro Travel s paní průvodkyní Zuzanou Angerovou, která nám po celý zájezd poskytovala užitečné informace o historii místa a různé zajímavosti.

Co se týče programu, druhým dnem jsme dorazili do přístavního městečka Canterbury, kde nás uchvátila gotická katedrála a celkový historický vzhled města. Poté samozřejmě přišel na řadu náš první hrad celého zájezdu (a nebyl poslední), Leeds Castle s nádhernými zahradami.

Další den jsme se ponořili do anglické historie, zejména do průběhu bitvy u Hastings, která probíhala na místě dnešního Battle Abbey, které jsme také navštívili. Čekal nás další hrad, tentokrát Bodiam Castle, kde si studenti užili nejen výhled, ale i roztomilé kachny, které se všude okolo hradu vyskytovaly.

Avšak s historií jsme teprve začali, jelikož přešli do přímořského letoviska Hastings, kde jsme bloudili pašeráckými jeskyněmi s možností využít interaktivní program, na který jsem si jista, že nikdy nezapomeneme.

Bohudík, pro některé účastníky bohužel, s hrady jsme ještě zdaleka neskončili. Čtvrtý den jsme totiž navštívili hned dva, a to Hever Castle a Pevensey Castle. Avšak většina lidí si nejvíce užila bludiště, ať už keřové či vodní. Naštěstí, nikdo z nás neskončil úplně promočen.

Pátý den následoval Chichester a město Arundel, (pokračování na straně 2)

Hrad Leeds v anglickém Kentu

Lehký salát s lososem

Ingredience

1 fileť z lososa

300 g polníčku

1 mango

1 grep

2 limetky

sůl

Postup

Do mísy dáme polníček, mango a grep, nakrájené na kousky. Osolíme fileť z lososa a ogrilujeme. Vychladlé maso, nakrájíme na kousky a přidáme do salátu. Zakapeme šťávou z limetky, lehce osolíme a můžeme servírovat.

V tomto vydání

- Zájezd do jižní Anglie
- Zhoršuje se rok od roku soustředění ve školách?
- Comic-artists-to-be, aka The Geeks of Drawplanet
- Breakfast of Champions by Kurt Vonnegut
- Zamysleli jste se někdy nad tím, jestli nám opravdu záleží na tom, co si druzí myslí?
- Za jídlem – 1
- Photography tips Portraits

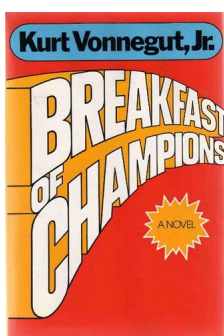

Londýnské oko

Zhoršuje se rok od roku soustředění ve školách?

Chtěla bych upozornit na vcelku častý problém, který se děje rok co rok od září až do června. A jedná se o potíže se soustředěním. Jak jsme už asi všichni zažili, tak se občas stalo, že nás vyvolali a na chvíli jsme nedokázali odpovědět, neboť jsme nebyli duchapřítomní. Avšak každým rokem se toto děje častěji a častěji. Bude to nejen disciplínou a zákazem fyzických trestů na studentech, ale také na rozrůstající se elektroniku.

Většina z nás má už určité chytrý telefon, na kterém se stáváme pomalu ale jistě závislí. Nedokážeme přestat myslet na to, kdo nám kdy jakou zprávu poslal, co nového se objevilo na zdi na Facebooku a nebo kdo tweetnul něco nového na Twitteru. Každý si něco najdeme, proč jsme v tu danou dobu nebyli schopni odpovědět. Neříkám, že se někdy menší pomoc od chytrého mobilu nehodí. Ale toto se stává tak výjimečně, že bychom mobily používali opravdu jen zřídka. Přesto ale se jich nemůžeme jen tak vzdát, jelikož jsou už součástí naší zábavy, což se mi zdá jako smutná věc, přestože to tak mám také. Velký problém ale je, že ta zábava nás tahá od povinností až od soustředění, kdy nejsme schopni myslet na nic jiného, než na to, komu opět odepíšeme. A to se odráží i zpátky na našich výsledcích ve škole. Proto bychom si měli nastavit rozumnou mez, kdy je používání elektroniky příliš, a soustředit se na svět kolem sebe – a to především ohledně školy. (Adéla Slavíková)

Breakfast of Champions by Kurt Vonnegut

Where do I even start with this book?

First of all, Vonnegut has an amazing way with words. That's what keeps me coming back again and again. He can make the most mundane thing not only interesting, but the funniest thing you've ever read. Speaking of that, there's quite the exposition on beavers...and not the one who makes dams. It's really hard to explain this book. The actual "story" that's told could probably be told in a single long-ish paragraph. So, not even a full page. The rest of the bo-

kde jsme nečekaně navštívili Arundel Castle, druhý největší hrad ve Velké Británii. Právě tento hrad se většinou líbil asi nejvíce, společně s rozlehlými zahradami, kde jsme strávili dopoledne. Odpoledne přišla část programu, kvůli kterému se někteří na zájezd přihlásili – přímořské město Brighton. Zde jsme si mohli nejen dát Fish&Chips, ale také navštívit známý Primark a akvárium.

Poslední den v Anglii jsme využili k návštěvě hlavního města. Zde jsme se rozdělili na dvě skupinky. Někteří obdivovali typické památky Londýna, přičemž jiní strávili svůj čas nákupy. Celkově si díky rozhodům každý v Londýně přišel na své. Pokud jsme netrávili naše mládí prohlídkami hradů, zůstávali jsme u hostitelských rodin, které nás většinou příjemně uvítali a zásobovali nás skvělým jídlem. Avšak, domov je domov.

Celý zájezd byl celkově skvěle zorganizován a jsem si jista, že jsme si ho všichni moc užili. (Nikola Veselková, Martina Lašová)

Zamysleli jste se někdy nad tím, jestli nám opravdu záleží na tom, co si druzí myslí?

Mám kamaráda, který by klidně vběhl do Prahy skoro nahý a ještě to celé natočil a chlubil se tím na Facebooku. Mám i kamarádku, která nemá strach z lidí a klidně by vyprávěla i ty nejdůvěrnější věci neznámým lidem. Další známý začne klidně zpívat na veřejnosti celkem nahlas, jen aby mi připomenul písničku z našeho oblíbeného sitcomu. Můj brácha to zase rozpálí jako hlavní DJ na narozeninách naší mamky a já se snažím roztancovat úplně cizí lidi, kteří právě vychází z divadla. Moje otázka tedy zní, proč ostatní ne? Čeho se

vlastně všichni lidi bojí? Bojí se toho, že se ztrapní? Že si o nich budou lidé, které neznají, myslet něco špatného? A proč vlastně? Všichni jsme totiž neskutečně pohlceni touhle dobou a spousta věcí, co přijde jiným lidem normální, nám přijde divné. Koukáme na ně, smějeme se jim a vlastně vůbec nevidíme, jak je jim dobře. A hlavně, jak je jim úplně jedno, co si všichni tady na světě myslíme. Měli bychom se na dnešní dobu úplně vykašlat. Měli bychom dělat to, co právě teď a tady chceme. A taky by nám měly být úplně jedno názory naprosto cizím lidem, které vlastně už v životě nevidíme! *(Anna Šimáková)*

ok is filled with anecdotes, allegories, drawings, and any other type of random tangent. Really, and not unlike any other Vonnegut book I've read, the entire book is one long tangent. But with Kurt at the wheel, it's never a bad thing. While the plot in and of itself is hilarious, it's the tangents that really make this book a great one. Vonnegut even explains in the beginning, he needed a place to get all his ideas out, or "clear his head of all the junk."

Speaking of tangents, at one point, Vonnegut starts telling about average penis sizes and for the rest of the story explains what size penises each male character has. And let's be honest, if you're going to describe a character, this is one telling bit of information. To summarize, Vonnegut's a genius, read *Breakfast of Champions* and be happy. *(Sofia Špirková)*

Comic-artists-to-be, aka The Geeks of Drawplanet

If you have ever had the luck to appear on a pop-culture convention without knowing what's going on, you were probably surrounded by people of a rather strange mindset, interests and values. Sometimes, they even appear frightening, and all you can do is tug onto your friend, who dragged you there. These

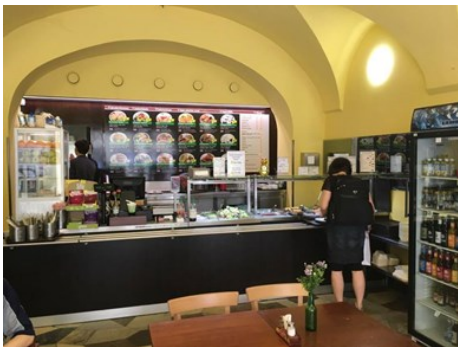
people, often called collectively the Geeks, are a part of one of the subcultures that is rapidly growing in today's age. The basic core of their mindset is their love for pop culture, like books, movies, series, videogames, and many other types of media. One of the biggest parts in the pop culture are comic books, popularized in the last ten years by movie adaptations.

I, the greatest comic-book-obsessed nerd to ever post on the geeky side of Tumblr, live for the new stories, art-styles, and characters that are brought to life every day by the comic-book industry. If anyone ever offered me to go to the San Diego's or Las Vegas' Comic Con, I would cry pure tears of joy for the following three months. My love for comics has grown to the point I tried starting few of my own, which my parents have noticed. And so, I was given opportunity to take the Comic drawing course at Drawplanet. Drawplanet is an organization of artists who offer giving many different courses – it is basically an art-school. The courses are all the things you can imagine; basic drawing, watercolors, colored pencils, but also illustration, fashion design and many others. Of course, there was the comic one, which I attended.

The course was simply amazing. The lector was a young, friendly woman named Karolína, who was incredibly helpful and supportive. Her work is outstandingly detailed, well-drawn and overall the stuff you want on your bookshelf. The other attendants were a group of nerds, as Karolína called us, and the conversations we led were usually about how excited we are for *Guardians of the Galaxy* sequel, discussing the pros and cons of manga, manhwa and American comics, or how terribly stupid some character designs are. The points covered were how to structure a title page, a story page, and how to construct a story in general. Lessons about face expressions and character designs were taught, as well as drawing backgrounds in all kinds of perspectives. Plus, when working on our own title pages and/or other pages, Karolína personally talked about each one of our works. This way, every one of the participants was given the exact thing they needed. Talking about the attendants, it came as a surprise that I was one of the youngest people in there. The Drawplanet courses are actually overall filled with more adults than teenagers and/or kids, and the attendants are treated like ones, which I find pretty neat. So, if there are any teachers reading this, you can register any time! (Message for foreigners: They even do courses in Czech, English, or Russian!)

This whole experience could be considered a one big success. I have learned new things, made some friends and am sure to attend it again in the beginning of the school year. Yes, you can attend the same course again, so not only will you still have time to work on your art, but the lecturer will know what you are working on and help you specifically, too. So, geeks, artists, newbies, teachers tired of work who are looking for a place to vent – I can only recommend you the courses at the Drawplanet! *(Karolína Nováková)*

Za jídlem – 1

interiérem, ale nemůžeme soudit knihu podle obalu. Servis je velice jednoduchý, stačí přijít, vzít si tácek a vybrat si z mnoha pokrmů, nechat zvážit a najíst se. Samozřejmě mají také jídelní lístek. Pokaždé je tam mnoho typů jídel, mezi kterými si máme možnost vybrat, nudle, rýže, různé omáčky, uvařená zelenina, tortily, různé saláty a mnoho dalších. Navíc vše je veganské a zdravé!

Když jsem vyrazila do Loving Hutu, naservírovala jsem si jarní závitky, s vařenou zeleninou a salátem z okurky, papriky, řepíkatého celeru a černých oliv. Musím uznat, že jarní závitky byly výborné, a dokonce nebyly ani moc mastné, což oceňuji. Za přibližně půl kila nandaného jídla jsem platila kolem sto korun. Po další čtyři hodiny jsem neměla hlad, což je u mě úspěch. Z výhody zdravého, veganského jídla se však může stát nevýhoda, v Loving Hutu nikdy nenajdete kousek masa, pokud na něj máte zrovna chuť, ani mléčné výrobky.

V Loving Hutu v Jungmannově ulici jsem měla oběd asi dvakrát a bohužel se mi zdálo, že nedošlo k změně ve výběru jídel, což by mě při častém navštěvování asi omrzelo.

Hodnotím tedy sedmi hvězdičkami z deseti.

Ceník: 100 g za 24 Kč

Adresa: Jungmannova 738/18, 110 00 Praha 1 – Nové Město

Poznámka: V každé pobočce máte na výběr trochu jiná jídla. Na I. P. Pavlova máte několik polévek dle chuti a zdarma vodu. *(Kateřina Vokalová)*

Photography tips Portraits

Everyone wants to have a cool profile photo on facebook or a hipster pic on instagram. This time we're going to focus on getting the best possible results in portrait photography.

Our regular readers will not be surprised to find out that lighting is the most important element of photo making process. Once you decide on the mood of your portrait, the next step would be colour. It all depends on what colour the subject wears and remember that you can always adjust both and more in post production. Composition is key. For example, you should always keep the subject's eyes in the upper half of your photo as well as using lines and texture to add a little something to your image.

For editing I would recommend programmes such as Adobe Photoshop and Lightroom (on PC). If you wish to have the option to edit on the go the most common app is probably VSCO Cam.

(Radim Zacios)

V příštím čísle

- Rozhovor s Jaroslavem Šilhavým – trenérem A týmu SK Slavia Praha.
- Reportáž ze slavnostního předávání maturitních vysvědčení a imatrikulace.